

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 21 november 2022
(OR. en)

14448/22

**Interinstitutionellt ärende:
2022/0233 (NLE)**

**RECH 582
ERAC 10
PI 146
EDUC 373
COMPET 866
IND 450
MI 796**

LAGSTIFTNINGSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: RÅDETS REKOMMENDATION om de vägledande principerna för
kunskapsutnyttjande

RÅDETS REKOMMENDATION (EU) 2022/...

av den

om de vägledande principerna för kunskapsutnyttjande

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 182.5 och artikel 292 första och andra meningarna,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen antog den 10 april 2008 rekommendation 2008/416/EG¹ om förvaltningen av immateriella rättigheter i samband med kunskapsöverföring och regler för god praxis för universitet och andra offentliga forskningsorganisationer. Rådet välkomnade och stödde rekommendationen och reglerna för god praxis i sin resolution av den 30 maj 2008². Tillsammans gav rekommendationen och reglerna för god praxis stimulans till många offentligt finansierade kunskapsproducenter. Vissa medlemsstater har gjort strategiska investeringar i infrastrukturer och tjänster för kunskapsöverföring, såsom kontor för tekniköverföring och andra mellanhänder, och vissa har genomfört särskilda strategier för immateriella rättigheter. Ytterligare verksamhet för att främja kunskapsöverföring på unionsnivå har utvecklats som en del av innovationsunionen (2010).
- (2) I rådets slutsatser av den 29 maj 2018 om att *öka kunskapsspridningen i EU*, ansåg rådet att unionen måste dra full nytta av den relevanta vetenskapliga och tekniska kunskap som produceras i unionen och säkerställa en effektivare överföring av resultaten av forsknings- och innovationsprojekt till samhället och näringslivet för att maximera effekterna av investeringar i forskning och innovation. Rådet uppmanade också medlemsstaterna att intensifiera sina insatser för att undersöka och utbyta bästa praxis om kunskapsöverföring och uppmanade kommissionen att utarbeta och genomföra en strategi för spridning och utnyttjande av resultaten av forsknings- och innovationsprojekt för att ytterligare öka deras tillgänglighet och användning och påskynda deras potentiella utnyttjande.

¹ Kommissionens rekommendation 2008/416/EG av den 10 april 2008 om förvaltningen av immateriella rättigheter i samband med kunskapsöverföring och en uppförandekod för universitet och andra offentliga forskningsorganisationer (EUT L 146, 5.6.2008, s. 19).

² Rådets resolution om förvaltning av immateriella rättigheter vid kunskapsöverföring och om regler för god praxis för universitet och andra offentliga forskningsorganisationer.

- (3) Kommissionens meddelande av den 10 mars 2020 med titeln *En ny industristrategi för EU*, och uppdateringen 2021, underströk vikten av förvaltning av immateriella rättigheter, särskilt genom att öka forskarsamfundets medvetenhet om immateriella rättigheter, och aviserade en strategi för standardisering för att stödja en mer självsäker inställning avseende unionens intressen. Bland de viktigaste prioriteringarna i unionens handlingsplan av den 25 november 2020¹ till stöd för unionens återhämtning och resiliens ingår att uppmuntra en effektiv användning och spridning av immateriella rättigheter samt säkerställa bättre tillgång till och delning av immaterialrättsligt skyddade tillgångar i kristider.
- (4) I unionens strategi för standardisering betonas vikten av att ge strategisk informationsspridning riktad till forskare och innovatörer om standardisering och att tidigt engagera aktörer inom forskning och innovation i standardiseringen som ett sätt att bygga upp relevant expertis och relevanta färdigheter. I strategin anges också att kommissionen kommer att utarbeta en praxissamling för forskare om standardisering för att stärka kopplingen mellan standardisering och forskning och innovation.
- (5) I rådets slutsatser av den 1 december 2020 om *Det nya europeiska forskningsområdet* konstaterades att ytterligare ansträngningar krävs för att omsätta unionens immateriella och vetenskapliga tillgångar i nya produkter och tjänster som uppfyller samhällets krav. Rådet välkomnade kommissionens initiativ att se över rekommendation 2008/416/EG i enlighet med den nya industristrategin för EU.

¹ Att utnyttja EU:s innovationspotential. En handlingsplan för immateriella rättigheter till stöd för EU:s återhämtning och resiliens.

- (6) Rådets slutsatser av den 28 maj 2021 om *En fördjupning av det europeiska forskningsområdet: att skapa attraktiva och hållbara karriärer och arbetsvillkor för forskare och göra kompetenscirkulation till ett faktum* betonade vikten av att stödja reformer av de nationella forskningssystemen för att säkerställa att forskarkarriärer är attraktiva och ta itu med skillnaderna i lönenivåer samtidigt som belönings- och bedömningssystemen förbättras.
- (7) I rådets rekommendation (EU) 2021/2122¹ om *en pakt för forskning och innovation i Europa* identifieras kunskapsutnyttjande som ett av de prioriterade områdena för gemensamma åtgärder till stöd för det europeiska forskningsområdet. I pakten konstateras också värdeskapande och samhällsliga och ekonomiska effekter vara en del av de gemensamma värden och principer för forskning och innovation i unionen som medlemsstaterna bör beakta när de utvecklar sina forsknings- och innovationssystem.
- (8) Det europeiska forskningsområdets politiska agenda för 2022–2024, som bifogas rådets slutsatser av den 26 november 2021 om *den framtida styrningen av det europeiska forskningsområdet*, inkluderar åtgärden *Förbättra EU:s riktlinjer för ett bättre kunskapsutnyttjande*. Åtgärdens första resultat ska vara att ”utveckla och godkänna riktlinjer för kunskapsutnyttjande”. Den omfattar också utarbetandet av regler för god praxis för smart användning av immateriella rättigheter och regler för god praxis för forskare om standardisering, vilka ska ge mer detaljerad vägledning om hur vissa aspekter av kunskapsutnyttjande ska genomföras.

¹ Rådets rekommendation (EU) 2021/2122 av den 26 november 2021 om en pakt för forskning och innovation i Europa (EUT L 431, 2.12.2021, s. 1).

- (9) Öppen vetenskap, som är ett synsätt på den vetenskapliga processen som baseras på öppet samarbete, verktyg och kunskapsspridning, enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/695 av den 28 april 2021¹, är en standardmetod för arbete inom unionens ramprogram för forskning och innovation och identifieras som ett annat prioriterat område för gemensamma åtgärder i rekommendation (EU) 2021/2122. I kommissionens rekommendation (EU) 2018/790² uppmanas medlemsstaterna att fastställa och genomföra nationella strategier för spridning av och öppen tillgång till vetenskapliga publikationer och för hantering av forskningsdata, särskilt genom det europeiska öppna forskningsmolnet. I slutrapporten från den politiska plattformen för öppen vetenskap³ anges en ökad medvetenhet om värdet av immateriella rättigheter och förvaltningen av immateriella tillgångar såsom element som bör ingå i ett delat forskningssystem för innovation. I rådets slutsatser av den 10 juni 2022 om *Bedömning av forskning och genomförande av öppen vetenskap*, påpekas att utvecklingen av forskningsbedömningssystemen i Europa bland annat bör ta hänsyn till kunskapsutnyttjande.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/695 av den 28 april 2021 om inrättande av Horisont Europa – ramprogrammet för forskning och innovation, om fastställande av dess regler för deltagande och spridning och om upphävande av förordningarna (EU) nr 1290/2013 och (EU) nr 1291/2013 (EUT L 170, 12.5.2021, s. 15).

² Kommissionens rekommendation (EU) 2018/790 av den 25 april 2018 om tillgång till och bevarande av vetenskaplig information (EUT L 134, 31.5.2018, s. 12).

³ Europeiska kommissionen, generaldirektoratet för forskning och innovation, Mendez, E., *Progress on open science: towards a shared research knowledge system: final report of the open science policy platform*, Lawrence, R. (redaktör), (inte översatt till svenska), Publikationsbyrån, 2020.

- (10) I kommissionens meddelande av den 19 februari 2020, med titeln *En EU-strategi för data*, uppmanas den offentliga sektorn och näringslivet att ta vara på den möjlighet som data utgör för samhällets och ekonomins bästa, och det konstateras att den potential som data erbjuder bör användas för att tillgodose enskilda personers behov och därmed skapa värde för ekonomin och samhället. Datadriven innovation kan medföra enorma fördelar för befolkningen, t.ex. genom bättre individualiserad medicin och ny rörlighet och genom dess bidrag till den europeiska gröna given.
- (11) I kommissionens meddelande av den 29 april 2021, med titeln *Bättre lagstiftning: samarbete för att skapa bättre lagar*, understryks att vetenskapliga belägg är en av hörnstenarna i bättre lagstiftning, av stor betydelse för att upprätta en noggrann beskrivning av problemet, verklig förståelse av orsakssambandet och därmed av interventionslogiken, och för att utvärdera effekterna. Forskning av hög kvalitet kan inte utföras under en mycket kort tidsperiod; för att relevanta belägg ska finnas tillgängliga när de behövs krävs därför att behovet av belägg förutses och samordnas bättre. Det innebär också att forskarsamhället bättre mobiliseras och engageras i lagstiftningsprocessen.

- (12) Att främja övergripande färdigheter såsom entreprenörskap, kreativitet, kritiskt tänkande och samhällsengagemang hör till målen i kommissionens meddelanden om *att förverkliga det europeiska området för utbildning senast 2025, om en europeisk universitetsstrategi* och *Den europeiska kompetensagendan för hållbar konkurrenskraft, social rättvisa och motståndskraft*. Den strategiska ramen för det europeiska området för utbildning främjar samarbete och ömsesidigt lärande mellan medlemsstaterna och nyckelintressenter, t.ex. i form av arbetsgrupper.
- (13) Forsknings- och innovationsekosystemet har förändrats i grunden sedan rekommendation 2008/416/EG, som huvudsakligen var riktad till offentliga forskningsorganisationer¹. En uppdatering behövs, med fokus på att maximera värdet av alla kunskapstillgångar som genereras av olika typer av aktörer i ett dynamiskt forsknings- och innovationsekosystem. Nya utmaningar och ny utveckling bör hanteras, såsom alltmer komplexa värdekedjor för kunskap, nya marknadsmöjligheter som skapas av ny teknik, nya former av samarbete mellan näringslivet och den akademiska världen och mellan den offentliga sektorn och den akademiska världen, medborgarnas delaktighet, samt utländsk inblandning i forskning och innovation och ömsesidighet i förvaltningen av immateriella tillgångar inom ramen för internationellt samarbete inom forskning och innovation.

¹ Begreppet *offentlig forskningsorganisation* omfattar både specialiserade teknikforskningsorganisationer och högre utbildningsanstalter som ägnar sig åt forskning och utveckling och forskningsutbildning med betydande finansieringsstöd från offentliga och halvoffentliga källor (t.ex. välgörenhetsorganisationer och ideella organisationer).

- (14) Förekomsten av många olika kanaler och verktyg för kunskapsutnyttjande¹ bör återspeglas i syfte att hantera hållbarhet, sociala utmaningar och andra sektoriella politiska prioriteringar samt för att uppmuntra tvärvetenskapliga samarbeten, inte bara inom traditionell kunskapsöverföring inom tekniska områden, utan även inom ämnesområden som samhällsvetenskap, humaniora och konst, inbegripet genom att kopplingarna mellan socialpolitik, miljöpolitik och ekonomisk politik beaktas.
- (15) Syftet med de vägledande principerna för kunskapsutnyttjande bör vara att anta en gemensam linje för åtgärder och politiska initiativ för att förbättra kunskapsutnyttjandet i unionen, särskilt genom att a) utvidga tillämpningsområdet avseende aktörer och verksamhet i förhållande till rekommendation 2008/416/EG, b) fokusera på hela forsknings- och innovationsekosystemet och dess kopplingar, på gemensamt skapande aktörer emellan och på skapandet av samhälleligt värde, c) utvidga deras omfattning till förvaltning av immateriella tillgångar och betona vikten av att utveckla en entreprenörskultur och entreprenöriella metoder och färdigheter, och d) framhålla nya behov för att öka effekterna av forskning och innovation, såsom att åtgärda nya och varaktiga politiska utmaningar, öka medborgarnas engagemang och utbyta bästa praxis mellan olika aktörer inom forskning och innovation.

¹ Europeiska kommissionen, generaldirektoratet för forskning och innovation, *Research & innovation valorisation channels and tools: boosting the transformation of knowledge into new sustainable solutions* (inte översatt till svenska), Publikationsbyrån, 2020.

- (16) Huvudbegreppen i de vägledande principerna för kunskapsutnyttjande bör definieras på följande sätt:

Kunskapsutnyttjande: Processen att skapa ett socialt och ekonomiskt värde av kunskap genom att koppla samman olika områden och sektorer och genom att omvandla data, know-how och forskningsresultat till hållbara produkter, tjänster, lösningar och kunskapsbaserade strategier som gynnar samhället. Fokuset på kunskapsutnyttjande gör det nödvändigt att utvidga tillämpningsområdet för rekommendation 2008/416/EG till att omfatta hela forsknings- och innovationsekosystemet och dess allt större aktörmångfald.

Kunskapsutnyttjande är ett paradigmskifte som medför nya aspekter som kommer att maximera värdet av befintlig och framtida forskning och innovation och av kunskapsstillgångar, inklusive underförstådd kunskap; underförstådd kunskap är all kunskap som inte kan kodifieras och överföras som information genom dokumentation, akademiska dokument, föreläsningar, konferenser eller andra kommunikationskanaler. Sådan kunskap överförs mer effektivt bland individer med ett gemensamt socialt sammanhang och fysisk närhet.¹ Kunskapsutnyttjande kommer att leda till fördelar för beslutsfattandet och till nya sätt att övervaka och utvärdera forskning och innovation genom utveckling av indikatorer och mätverktyg. Det kommer att påverka finansieringen av forskning och innovation och tillföra mervärde till vetenskap och forskning och dess resultat. Kunskapsutnyttjande kräver deltagande av aktörerna i forsknings- och innovationsekosystemet och användare/mottagare av kunskap och innovation, med särskild tonvikt på användning, vidareutnyttjande och korsbefruktnings av kunskap mellan olika sektorer till gagn för samhället. Det är därför ett bredare begrepp än spridning, som innebär att kunskap och resultat görs kända och tillgängliga. Slutligen väntas kunskapsutnyttjandet bidra till genomförandet av Förenta nationernas mål för hållbar utveckling² och den europeiska gröna given.

¹ OECD:s rapport *Global Competition for Talent Mobility of the Highly Skilled* (inte översatt till svenska).

² Förenta Nationernas generalförsamlings resolution av den 25 september 2015 *Att förändra vår värld: Agenda 2030 för hållbar utveckling* (A/RES/70/1).

Immateriella tillgångar: Anses omfatta alla resultat, tjänster eller produkter som genereras av verksamhet inom forskning och innovation, såsom patent, upphovsrätt, varumärken, publikationer, data, know-how, prototyper, processer, metoder, teknik, uppfinningar, programvara eller affärsmodeller. Ett utvidgat tillämpningsområde i stället för en snäv inriktning på förvaltning och skydd av immateriella rättigheter kommer också att utöka möjligheterna att skapa värde. För att utnyttja det fulla värdet av de immateriella tillgångar som skapas av verksamhet inom forskning och innovation måste organisationer som bedriver verksamhet inom forskning och innovation förvalta immateriella tillgångar i vid bemärkelse, både sådana immateriella tillgångar som kan skyddas rättsligt, såsom patent, upphovsrätt och varumärken, och andra immateriella tillgångar som kan användas vid utnyttjandet. Detta kräver utveckling av förvaltningsstrategier och främjande av särskilda och övergripande färdigheter för att dra full nytta av de immateriella tillgångar som genereras. Effektiv förvaltning av immateriella tillgångar är avgörande för kunskapsutnyttjande.

- (17) Öppenhet som princip stöder värdeskapande, och användning av verktyg för förvaltning av immateriella tillgångar kan leda till bättre användning av resultat, positivt bidra till innovation och öka det övergripande mervärdet av vetenskapliga resultat¹. Under förutsättning att bestämmelserna om immateriella rättigheter iakttas är det, med utgångspunkt i principen ”så öppen som möjligt och så stängd som nödvändigt”, viktigt att erkänna att både öppen vetenskap och öppen innovation, varvid den grundläggande förutsättningen för öppen innovation är att öppna innovationsprocessen för alla aktiva aktörer så att kunskap kan cirkulera friare och omvandlas till produkter och tjänster som skapar nya marknader och främjar en starkare entreprenörskultur², använder och utnyttjar verktygen för förvaltning av immateriella tillgångar. En förnuftig användning av forskningsresultat för att skapa samhällsekonomiska fördelar kommer också att öka det övergripande värdet och betydelsen av vetenskaplig forskning för samhället.

¹ Europeiska kommissionen, generaldirektoratet för forskning och innovation, *Open science and intellectual property rights: How can they better interact?: state of the art and reflections: executive summary* (inte översatt till svenska), Publikationsbyrå, 2022.

² Europeiska kommissionen, generaldirektoratet för forskning och innovation, *Open innovation, open science, open to the world: a vision for Europe* (inte översatt till svenska), Publikationsbyrå, 2016, s. 13.

- (18) Entreprenöriella metoder, processer, kompetenser och färdigheter och sådana som underlättar engagemanget med medborgare, det civila samhället och beslutsfattare är nödvändiga komponenter i framgångsrika initiativ för kunskapsutnyttjande. För att omvandla kunskap till nytt värde, oavsett om det rör sig om inkrementella eller banbrytande innovationer, evidensbaserat beslutsfattande eller medborgarnas välbefinnande, krävs proaktivt/entreprenöriellt och samskapande/sektorsövergripande engagemang och attityder, praxis eller kulturer i kombination med entreprenörsinsatser i vissa eller alla skeden av utnyttjandeprocessen. På så sätt skulle utnyttjandeprocessen kunna inspirera till justeringar i utbildningssystemen och forskares karriärer så att de bättre tillgodoser de färdigheter, kompetenser och beteenden som skulle leda till ökad kreativitet och skapande av samhälleligt värde. Att utveckla och använda entreprenöriella strategier, och strategier inriktade på mångfald och engagemang/samarbete är därför avgörande för att utnyttjande ska vara effektivt.

- (19) Entreprenöriella processer och metoder är experimentbaserade upptäckter och samskapade åtgärder som överskrider organisatoriska gränser och inbegriper många kompletterande kompetenser. Här betraktas entreprenörsprocessen som en upptäcktsdriven metod för att ta itu med marknads- och samhällsrelaterade utmaningar och möjligheter genom att experimentellt utveckla och utnyttja immateriella tillgångar för att skapa nya och användbara värden (innovationer) för en viss uppsättning intressenter. Sådana processer och metoder kräver nödvändiga färdigheter och resurser för socialt företagande för att underlätta spridningen av social kunskap utöver kommersialisering. Genom att använda den öppna samordningsmetoden för nätverk, verktyg och instrument från det europeiska forskningsområdet och den strategiska ramen för det europeiska området för utbildning kommer kunskapsutnyttjande och utvecklingen av därmed relaterade färdigheter att stimuleras.
- (20) De vägledande principerna bör därför omfatta utveckling, användning och förvaltning av entreprenöriella metoder, processer och färdigheter på alla samhällsnivåer i de privata och offentliga sektorer som deltar i kunskapsutnyttjande. Denna nya omfattning kräver att beslutsfattarna anpassar sina politiska mål i enlighet med detta och inför nya strategier som är nödvändiga för kunskapsutnyttjande. De vägledande principerna syftar till att hjälpa beslutsfattare i medlemsstaterna att uppfylla sådana krav.

- (21) De vägledande principerna i denna rekommendation bör därför avse politiska initiativ som riktar sig till alla kategorier av ekosystemaktörer som deltar i verksamhet inom forskning och innovation, såsom
- den akademiska världen, universitet och högre utbildningsanstalter, organisationer för forskning, innovation och teknik och andra offentliga forskningsorganisationer, akademier och lärda sällskap, liksom mellanstatliga initiativ och nätverk, till exempel Eureka,
 - det civila samhällets organisationer, inbegripet medborgarorganisationer och icke-statliga organisationer,
 - privata investerare och finansierings- och investeringsorganisationer, inklusive stiftelser och välgörenhetsorganisationer,
 - individer, såsom innovatörer, entreprenörer, forskare, vetenskapsmän, lärare och studenter,
 - industrin, inklusive små och medelstora företag, nystartade företag, avknoppade företag, expanderande företag och sociala företag,
 - förmedlare, såsom yrkesverksamma inom kunskaps- och tekniköverföring, företagsinkubatorer, forskningsbyar, innovationsnav eller innovationskluster på unionsnivå, nationell nivå och regional nivå, experter på immateriella rättigheter, konsulter och yrkesverksamma inom innovationsstöd, grupper för vetenskaplig kommunikation och politiskt engagemang, rådgivningsorganisationer inom politisk/vetenskaplig kunskap och yrkesverksamma inom medborgarengagemang,

- nationella, regionala eller lokala myndigheter och beslutsfattare,
- privata forskningsorganisationer, offentliga och privata tjänsteleverantörer såsom sjukhus, kollektivtrafikföretag och energileverantörer,
- forskningsinfrastruktur, teknisk infrastruktur och andra anläggningar och nätverk som stöder verksamhet inom forskning och innovation,
- standardiseringsorgan.

(22) De vägledande principerna bör formuleras så att de kan tillämpas på alla eller de flesta av de kategorier som anges i skäl 21. Genomförandet av de vägledande principerna bör anpassas till målaktörerna genom dokument med regler för god praxis, närmare bestämt regler för god praxis för smart användning av immateriella rättigheter och regler för god praxis för forskare om standardisering. Vid behov kan andra relevanta dokument med regler för god praxis utarbetas tillsammans med intressenter.

- (23) De vägledande principerna bör vara icke-bindande. Tillämpningen av dem bör respektera internationell rätt, unionsrätt och nationell rätt, och de bör beaktas i ansträngningar för att göra unionens rättsliga ram till ett stöd för kunskapsutnyttjande. De vägledande principerna bör tillämpas med sikte på största möjliga samhällsanvändning och bidra till ett hållbart samhälle i enlighet med unionens riktlinjer för hantering av utländsk inblandning inom forskning och innovation¹. Om möjligt, och beroende på sammanhanget, bör utnyttjandet ske med beaktande av behoven i och fördelarna för samhället, utöver traditionella vinstdrivande faktorer. Ett exempel är socialt ansvarsfull licensiering, där licensiering av immateriella tillgångar bör säkerställa att prissättningen av slutprodukterna och sluttjänsterna inte undergräver tillgängligheten. Fokus för de vägledande principerna bör ligga på att maximera värdet av forsknings- och innovationsinvesteringar utöver traditionell kunskapsöverföring och på att involvera alla aktörer i forsknings- och innovationsekosystemet.

¹ Europeiska kommissionen, generaldirektoratet för forskning och innovation, *Tackling R&I foreign interference: staff working document* (inte översatt till svenska), 2022.

- (24) Kunskapsutnyttjande är en komplex process som kräver betydande resurser för att säkerställa att den nödvändiga spännvidden av färdigheter och skalbar kapacitet utvecklas och upprätthålls i unionen. Det kommer att krävas fortsatta och mer omfattande investeringar i utvecklingen av kunskapsöverföring och förmedlare och handledare som fungerar som mellanhänder mellan relevanta forsknings- och innovationsaktörer. Det är särskilt viktigt att uppmuntra små och medelstora företag att medverka genom starka nationella och regionala innovationsekosystem. Dessutom bör proaktivitet inom nystartade företag och expanderande företag av alla storlekar uppmuntras, och industriella partner bör övertygas att vara öppna för att ta risker.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS

att medlemsstaterna och Europeiska kommissionen tillämpar följande vägledande principer för kunskapsutnyttjande:

1. Kunskapsutnyttjande inom forsknings- och innovationspolitiken
 - a) Se till att det finns stödstrukturer på unionsnivå, nationell nivå och regional nivå för att hjälpa organisationer att bli medvetna om tillämpningsområdet för denna rekommendation om kunskapsutnyttjande, bedöma dess konsekvenser för dem, när så är lämpligt mobilisera finansiella och icke-finansiella resurser för att omsätta denna rekommendation i praktiken och utveckla de strategier och metoder som krävs för att genomföra och synliggöra den.
 - b) Se till att strategier och metoder för värdeskapande definieras, genomförs, utbyts och offentliggörs på relevant organisationsnivå.
 - c) Se till att offentligt finansierad verksamhet inom forskning och innovation beaktar bredast möjliga samhällsliga användning och utnyttjande av immateriella tillgångar som genereras av verksamhet inom forskning och innovation, med beaktande av suveränitetsfrågor och med deltagande av samtliga ekosystemaktörer.
 - d) Stärka strukturer, processer och metoder vid användning av forskningsresultat och vetenskaplig kunskap för utformning och genomförande av offentlig politik och utveckling och översyn av standarder.

- e) Främja jämlikhet, mångfald och inkludering samt undvika könsdiskriminering med avseende på målen för kunskapsutnyttjandet och dess verksamheter och de personer som deltar i sådan verksamhet, till exempel genom forskningsteam med mångfald och forsknings- och innovationsinnehåll som återspeglar olika samhällsgruppers perspektiv, beteenden och behov.

2. Färdigheter och förmågor

- a) Främja utvecklingen av de kompetenser, färdigheter och förmågor som behövs för att stödja kunskapsutnyttjande och involvera alla intressenter, från studenter, forskare och uppfinnare till entreprenörer och professionella mellanhänder, och från kunskapsanvändare till beslutsfattare.
- b) Säkerställa att det finns utbytesprogram mellan den akademiska världen, industrin och den offentliga sektorn för att underlätta utveckling av färdigheter och korsbefruktningsprogram av kompetens, kultur och metoder, även i form av livslångt lärande, bland aktörer inom kunskapsutnyttjande på unionsnivå, nationell nivå och regional nivå.
- c) Säkerställa att underförstådda kunskaper hos dem som genererar de immateriella tillgångarna erkänns som en del i utnyttjandeprocessen. Det är viktigt att främja deltagandebaserade arbetsmetoder som gör det möjligt att inkludera talanger, färdigheter och underförstådda kunskaper i innovation och utnyttjande.

- d) Uppmuntra och underlätta tvärvetenskapligt och multidisciplinärt samarbete som sträcker sig bortom tekniska områden och inbegriper ämnesområden såsom samhällsvetenskap, humaniora och konst samt metoder för gemensamt skapande.

3. System för incitament

- a) Utveckla och införa ett relevant och rättvist system för att ge incitament till alla aktörer inom forsknings- och innovationsekosystemet, särskilt forskare, innovatörer, studenter och personal vid universitet och offentliga forskningsorganisationer, så att de kan lära sig, tillämpa och utöva kunskapsutnyttjande samt locka till sig och behålla begåvade personer.
- b) Tillhandahålla åtgärder som gör det möjligt för företag (särskilt små och medelstora företag), det civila samhället, medborgare, slutanvändare och offentliga myndigheter att vara aktiva partner när det gäller att gemensamt skapa innovation med mervärde och därigenom förbättra tillgången till och användningen av kunskap, öka förvärvet av färdigheter och uppmuntra gemensamma experiment.
- c) Uppmuntra, stödja och ge incitament till kunskapsutnyttjande organisationer att samla in, dela och använda mått som förbättrar lärandet och prestandan hos aktörer inom kunskapsutnyttjande i unionen.

4. Förvaltning av immateriella tillgångar

- a) Säkerställa att strategier och metoder för förvaltning av immateriella tillgångar fastställs, genomförs, utbyts, offentliggörs och främjas i alla organisationer som deltar i kunskapsutnyttjande.
- b) Öka medvetenheten bland universitet, forskningsorganisationer, offentliga myndigheter och företag om vikten av att förvalta immateriella tillgångar i en internationell miljö, med beaktande av suveränitetsfrågor.
- c) Säkerställa att immateriella tillgångar som utvecklas av offentligt finansierad verksamhet inom forskning och innovation i unionen förvaltas och kontrolleras på ett sådant sätt att den samhällsekonomiska nyttan, inbegripet bidraget till hållbarheten för unionen som helhet, beaktas och maximeras.
- d) Öka medvetenheten om och användningen av metoder och verktyg för förvaltning av immateriella tillgångar inom öppen vetenskap samt öppen innovation för att underlätta användningen av resultat och data för innovation.
- e) Effektivisera förvaltningen av immateriella tillgångar, till exempel genom att stödja en aktiv portföljuppbyggnad och främja plattformar som kopplar samman utbud och efterfrågan på immateriella tillgångar, för att maximera värdeskapandet för alla inblandade.

5. Relevans i offentliga finansieringssystem

- a) Överväga hur tillämpningen av principer för kunskapsutnyttjande i offentligt finansierad forskning kan stärkas.
- b) Överväga särskilda finansieringssystem som komplement till forskningsfinansiering för att säkerställa att kunskapsutnyttjande uppmuntras i ett tidigt skede av forskningen, inbegripet stöd till mellanhänder.

6. Ömsesidigt lärande

- a) Främja och stödja nationella och transnationella processer och metoder för ömsesidigt lärande för att sprida och uppmuntra utbyte av bästa praxis¹, fallstudier, förebilder och lärdomar och för att utarbeta gemensamma specifikationer för kunskapsutnyttjande.

¹ En databas med exempel på bästa praxis finns tillgänglig på Europeiska kommissionens plattform för kunskapsutnyttjande, där man ständigt kan lämna nya exempel på bästa praxis.

- b) Fastställa referensvärden för framgångsrika organisationer, ekosystem och initiativ för kunskapsutnyttjande för att utveckla och främja gemensamma koncept, modeller och incitament som kan fungera som vägledning för att bedöma och genomföra förvaltning och processer för kunskapsutnyttjande. Utnyttja expertis, nätverk och lärdomar från relevanta organisationer, såsom Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, Europeiska patentverket, Enterprise Europe Network, Europeiska institutet för innovation och teknik och deras kunskaps- och innovationsgrupper samt andra internationella, europeiska, nationella eller regionala organisationer.
- c) Uppmuntra universitet och offentliga forskningsorganisationer att samla sina resurser, sin expertis, sina data och sin infrastruktur från olika ämnesområden, länder och regioner för att främja metoder för ömsesidigt lärande.

7. Mått, övervakning och utvärdering

- a) Främja samarbetsinsatser för att anta gemensamt överenskomna definitioner, mått och indikatorer, som omfattar de många kanalerna för kunskapsutnyttjande, för att bidra till att förbättra unionens kunskapsutnyttjande, med beaktande av de kontextuella skillnaderna mellan medlemsstaterna och mellan aktörerna inom kunskapsutnyttjande, liksom olika sektors särdrag.

- b) Säkerställa att de övervaknings- och utvärderingsmetoder som används för att bedöma och utvärdera kunskapsutnyttjande är anpassade till den bredare övervakningsramen för det europeiska forskningsområdet och minimerar den administrativa bördan för medlemsstaterna och intressenter, och samtidigt utveckla synergier med andra relevanta politiska åtgärder inom det europeiska forskningsområdet.

Rekommendation 2008/416/EG ska ersättas av den här rekommendationen.

Utfärdad i

På rådets vägnar

[...]

Ordförande
